

Dora Maršálková, 14 let

Tam, kde řeka šeptá

Na břehu řeky teď stojím,
vítr si hraje, sahá až k sekvojím.
Větve se klaní, hladí mou tvář,
ticho je kouzlo, co má svou zář.

Voda mi šeptá příběhy své,
kam spěchá dál, proč nikdy nestane.
Slunce se sklání, mizí den,
stíny se dlouží, svět ztichl jen.

V trávě to šustí, někde pták křikne,
noc se blíží, hvězda už blikne.
A tato chvíle, v klidu a tichu,
odstraní ze srdce všechnu pýchu.

Takový pocit můžete zažít,
stačí se jen dívat, cítit a snít,
všude je krása, stačí ji chtít.